

# VISITA AL PALAU DEL LLOCTINENT

El passat mes de maig van quedar enllestides les obres de rehabilitació del Palau del Lloctinent, un projecte de Roser Amadó i Lluís Domènech. L'edifici, una de les poques mostres renaixentistes existents a Barcelona, té el seu origen en l'ampliació de l'antic Palau Reial Major com a seu del virrei de Catalunya ordenada per Carles V l'any 1547. Va ser construït pel mestre Antoni Carbonell inspirant-se en la forta tradició del gòtic català. Posteriorment va passar a mans de la Inquisició i va ser convent de clarisses fins a acollir, al segle XIX, l'Arxiu de la Corona d'Aragó. Les obres efectuades després de la Guerra Civil –conversió d'ales en cambres superposades, alteració dels forjats, nous espais habitables, escales interiors...– transformen profundament i caòtica l'edifici –afectat, a més a més, per humitats i termites–, cosa que mou la Direcció General de Belles Arts del Ministeri de Cultura a encarregar, l'any 1988, un projecte de rehabilitació i restitució del palau, que inclou la torre del mirador del Rei Martí, així com una nova seu de l'arxiu. Ambdues obres són assumides pel despatx B01 Arquitectes.

El dia 4 de juliol Lluís Domènech, coautor del projecte i director de les obres, va explicar els detalls de la intervenció en una visita tècnica organitzada per l'Agrupació d'Arquitectes per a la Defensa i la Intervenció en el Patrimoni Arquitectònic (AADIPA). El recorregut per les noves instal·lacions, el mirador i els soterranis –l'edifici se superposa a tres èpoques diferents: romana, paleocristiana i medieval– va durar més de dues hores i mitja.

*L'escala principal i el claustre, amb dos accessos des del carrer dels Comptes i la plaça del Rei.*



## LA INTERVENCIÓ

La recuperació del Palau com a equipament públic –sala d'exposicions, sala d'actes, de consultes, fons d'arxiu, etcètera– es planteja tenint en compte la integració de l'edifici en el teixit del barri gòtic, creant un recorregut obert al públic, que unirà la plaça del Rei i el carrer dels Comtes. El pati esdevé, com en els seus orígens, un espai ambiental i de distribució: ambientalment, s'ha recuperat el brocal de l'antic pou, convertit en sortidor, i s'han creat catifes de gespa que complementen el verd de les antigues parres que s'enfilen fins a la pèrgola de la segona planta. Així mateix s'han recuperat els panys de pedra de cara vista –caixa de l'escala noble– i s'han revestit amb un estuc planxat de morter de calç de color groc or que dona una càlida lluminositat al pati.

En l'aspecte distributiu, a més del passadís central que connecta amb el carrer, el deambulatori del pati permet l'accés directe



a la sala d'exposicions i a les oficines de l'arxiu i condueix, a través de la gran escalinata restaurada –els vidres de les finestres deixen veure, a contraclaror, textos de cal·ligrafia gòtica–, a la galeria superior on el públic pot accedir a la sala d'actes.

Els tres espais interiors més significatius són:

- La sala d'exposicions. És un espai regular, pautat per les finestres que donen a la baixada de Santa Clara, cobert per un enteixinat del XIX recuperat i tractat acústicament amb panells absorbents.
- La sala d'actes i el seu foyer. Al situar la sala d'actes en la planta noble per permetre'n l'accés públic, el vestíbul a doble alçada, que ascendia a l'antic auditori en planta segona, s'ha convertit en un foyer on els serveis de traducció, control d'imatge, banys i instal·lacions, es formalitzen darrere d'unes mampares de fusta que formen un gran calidoscopi vertical que permet la contemplació de l'enteixinat del segle XVIII, sense l'enlluernament de les finestres altes. La sala d'actes, equipada per a conferències, concerts i projeccions amb 120 seients, es pot tancar amb grans portes corredisses respecte als finestrals que continuen integrant visualment l'edifici amb el barri gòtic.
- Sala de lectura. A la cruïlla de la planta noble que dona a la catedral s'ha organitzat un espai de lectura per a investigadors, complementat amb les antigues prestatgeries de la biblioteca que ocupen tot el front de la sala.

La part de l'edifici renaixentista tocant al Tinell és una superposició de passadissos en els quals es poden veure els contraforts dels arcs diafragmàtics del saló, i que condueixen fins a la torre del rei Martí o a l'antic passadís pel qual el rei entrava a la catedral passant per sobre del carrer.

Fotos: Christian Ribas

Arquitectes: Roser Amadó  
Lluís Domènech.  
Col·laboradors: Ramon Domènech  
Cristina Subías, aparelladors.  
Sander Laudy, arquitecte projecte.  
Agustí Obiol OMA, estructura.  
Joan Briz / J. Lluís Fumadó, instal·lacions.  
Joan Pey, restauració façana.  
Promotor: Ministeri de Cultura.  
Projecte: Juny 2003.  
Obra: Setembre 2003-maig 2006.